

Kendelse af 20. februar 2015 (J.nr. 2014-0038232)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabslovens §§ 151 og 152.

(Kirsten Aaskov Mikkelsen, Arne Nabe Poulsen og Steen Mejer)

Ved skrivelse af 2. september 2014 har A på vegne af ledelsesmedlemmerne i K1 A/S og K2 ApS klaget over, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelser af 22. august 2014 pålagde dem afgifter på hver 3.000 kr. pr. virksomhed for ikke rettidig indsendelse af selskabernes årsrapport for perioden 1. januar 2013 til 31. december 2013.

Sagens omstændigheder:

I anledning af klagen har Erhvervsstyrelsen i en redegørelse af 20. oktober 2014 om sagens faktiske omstændigheder oplyst:

”Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervsstyrelsen pålagde den 22. august 2014 ledelsen i ovennævnte selskaber afgifter á kr. 3.000 – én afgift pr. ledelsesmedlem pr. virksomhed – som følge af, at virksomhedernes årsrapporter for 2013 var blevet indberettet for sent til styrelsen.

Årsrapporterne for virksomhederne skulle have været styrelsen i hænde senest den 2. juni 2014.

Da der efter fristens udløb ikke var modtaget årsrapporter for ovennævnte virksomheder, sendte styrelsen den 16. juni 2014 påkravsbreve til virksomhedernes registrerede adresser med meddelelse om, at styrelsen uden yderligere varsel ville anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomhederne, hvis årsrapporterne for 2013 ikke var modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest den 14. juli 2014.

Det fremgik af påkravsbrevene, at hvis årsrapporterne ikke var modtaget hos styrelsen senest den 26. juni 2014, ville hvert ledelsesmedlem blive pålagt en afgift, når årsrapporterne blev modtaget i styrelsen.

Den 13. august 2014 blev årsrapporterne for selskaberne indberettet digitalt til styrelsen.

Fordi årsrapporterne blev modtaget efter udløbet af fristen i styrelsens påkravsbreve af 16. juni 2014 og efter påbegyndelsen af den tredje måned efter indsendelsesfristens udløb, blev hvert enkelt ledelsesmedlem i hver virksomhed pålagt en afgift på kr. 3.000.

A har i klagen anført, at forsinkelsen skyldes at virksomheden skulle have forudbetalt for færdiggørelsen af bogføringsmateriale og revision, et beløb på omkring 60.000 DDK, som virksomhederne ikke kunne tage ud af driften trods bestyrelsens anmodning herom, idet alternativet var konkurs. Det fremgår endvidere, at det derfor først sent lykkedes at få pengene samlet og regnskabet færdiggjort. Ingen i bestyrelsen havde forudset kravet om forudbetaling.
...”

I skrivelse af 2. september 2014 har A anført:

”Ansøgning om fritagelse for afgift/ Klage over afgift

På vegne af bestyrelsesmedlemmerne i K1 og K2, søges om fritagelse for afgifterne på hver DKK 3.000 for B, C og D vedrørende cvr. ...

Årsagen er at virksomheden har skullet forudbetale for færdiggørelse af bogføringsmateriale og revision, Et beløb på omkring 60.000 DKK som virksomheden ikke kunne tage ud af driften trods bestyrelsens anmodninger herom, idet alternativet var konkurs. Det lykkedes derfor først sent at få pengene samlet og regnskabet færdiggjort. Ingen i bestyrelsen havde forudset krav om forudbetaling.

Det samme gælder for afgift på 3000 DKK for A vedr. cvr. ...
...”

I førnævnte redegørelse af 20. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen yderligere anført:

” ...

Sagens retlige omstændigheder

Efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal en virksomheds årsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelsen og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Erhvervsstyrelsen eller anden myndighed kan ikke dispensere herfra.

Modtages årsrapporten ikke inden for fristen i årsregnskabslovens § 138, sender styrelsen, jf. årsregnskabslovens § 150, et brev med påkrav til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse om at indsende årsrapporten. I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage til indsendelse af årsrapporten. I påkravsbrevet angives desuden en frist på 4 uger, hvorefter styrelsen kan anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomheden, såfremt der ikke er blevet indsendt en årsrapport.

Modtagelsestidspunktet i Erhvervsstyrelsen er afgørende for, om fristen i årsregnskabslovens 138, stk. 1 er overholdt, jf. indsendelsesbekendtgørelsens § 21. Det fremgår yderligere, at modtages årsrapporten ikke rettidigt el-

ler på den foreskrevne måde finder bl.a. årsregnskabslovens §§ 150-152 anvendelse.

Det fremgår af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

Årsregnskabslovens § 151, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en adfærdsregulerende afgift, der pålægges de enkelte medlemmer af virksomhedens øverste ledelse, såfremt årsregnskabet er modtaget efter udløbet af fristen på 8 hverdage efter påkravsbrevets datering.

Af årsregnskabslovens § 151, stk. 3, fremgår det, at afgiften udgør 500 kr. pr. ledelsesmedlem for 1. påbegyndte måned, 2.000 kr. pr. ledelsesmedlem for 2. påbegyndte måned og 3.000 kr. pr. ledelsesmedlem for 3. påbegyndte måned. Fristen beregnes fra udløbet af fristen i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., jf. årsregnskabslovens § 151, stk. 2.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen helt eller delvist fritage et ledelsesmedlem for betaling af en allerede pålagt afgift, såfremt ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Fritagelsen er betinget af, at den pågældende kan godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

Ifølge årsregnskabslovens § 152, stk. 2 fritager det ikke i sig selv et ledelsesmedlem for ansvar, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende, herunder revisor.

Det følger også af lovbemærkningerne, at det ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, at revisor ikke har kunnet nå at revidere regnskabet.

Styrelsens udtalelse

Styrelsen fastholder afgørelserne om, at virksomhedernes øverste ledelse skal pålægges afgifter på grund af for sen modtagelse af virksomhedernes årsrapporter.

Virksomhedernes regnskabsår udløb den 31. december 2014 [2013]. Som følge heraf skulle virksomhedernes årsrapporter for regnskabsåret 2013 have været modtaget i Erhvervsstyrelsen senest den 2. juni 2014.

I henhold til påkravsbrevene af 16. juni 2014, skulle årsrapporterne være indberettet hos styrelsen senest den 26. juni 2014, såfremt ledelsesmedlemmerne i virksomhederne skulle undgå at blive pålagt en afgift.

Erhvervsstyrelsen modtog imidlertid først årsrapporterne den 13. august 2014, hvilket var senere end datoen for undgåelse af afgift i styrelsens påkravsbreve. På denne baggrund pålagde styrelsen derfor virksomhedernes øverste ledelse afgifter.

Det forhold, at forsinkelsen skyldes, at et krav fra revisor om forudbetaling for udarbejdelse af bogføringen og udarbejdelsen af regnskaberne ikke kunne imødekommes af virksomhederne, så årsrapporterne kunne indberettes rettidigt, kan ikke i sig selv begrunde, at ledelsen skal fritages for de pålagte afgifter. Det fremgår klart af årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 3. pkt., at der ikke kan dispenseres fra fristen.

...”

Klagerne er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Det anføres i årsregnskabslovens § 152, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis kan fritage et ledelsesmedlem for betaling af en afgift, hvis den pågældende kan godtgøre over for styrelsen, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges ham eller hende til last.

At forsinkelsen skyldes, at et krav fra revisor om forudbetaling for udarbejdelse af bogføring og regnskaber ikke kunne imødekommes af virksomhederne, så årsrapporterne kunne indberettes rettidigt, udgør ikke sådanne ganske særlige omstændigheder, som efter årsregnskabslovens § 152 kan danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af de pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af selskabernes årsrapporter.

Herefter og da der i øvrigt ikke er anført sådanne ganske særlige omstændigheder, der kan begrunde hel eller delvis fritagelse for betaling af afgift, jf. årsregnskabslovens § 152, tiltræder ankenævnet, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelser af 22. august 2014 har pålagt afgifter som sket.